

Uchwała nr XXXVII/230/2026
Rady Powiatu Bartoszyckiego
z dnia 24. sierpnia 2026r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Starosty Bartoszyckiego

Na podstawie art. 229 pkt 4) oraz w związku z art 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) oraz art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1684 i z 2026 r. poz. 252 i 912) **Rada Powiatu Bartoszyckiego uchwala co następuje:**

§1.1. Po zapoznaniu się z dokumentacją – mieszkanki Bartoszyca (dalej jako Skarżąca) z dnia 12 lipca 2026 r. (data wpływu do tut. Urzędu 13 lipca 2026r.), zgodnie ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, **Rada Powiatu Bartoszyckiego uznaje skargę za bezzasadną.**

2. Uzasadnienie stanowi załącznik do uchwały.

§2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Powiatu do zawiadomienia skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Marta Cichocka

radca prawny

Załącznik do uchwały nr XXXVIII//~~230~~/2026 Rady Powiatu Bartoszyckiego z dnia ~~24~~ *24* sierpnia 2026 r.

UZASADNIENIE

Rada Powiatu Bartoszyckiego po zapoznaniu się ze skargą mieszkanki Bartoszyc (dalej jako Skarżąca) z dnia 12 lipca 2026 r. (data wpływu do tut. Urzędu 13 lipca 2026r.), rozpatrzoną przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji oraz po analizie materiałów dotyczących przedmiotu skargi, **stwierdza że:**

Zgodnie z art. 229 pkt 4) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (dalej KPA) jeśli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, **rada powiatu jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności:** zarządu powiatu oraz **starosty**, a także kierowników powiatowych służb, inspekcji, straży i innych jednostek organizacyjnych.

Z analizy pisma wynika, że skarga dotyczy m.in. braku właściwego nadzoru nad jednostką oraz ignorowania łamania przepisów prawa pracy przez dyrekcję placówki, jednakże zgromadzony materiał nie potwierdza zasadności tych zarzutów.

Odnosząc się do samej formy wniesienia skargi oraz argumentacji w niej zawartej, należy na wstępie jednoznacznie wyjaśnić, że w świetle obowiązujących przepisów prawa skarżąca nie jest sygnalistą. Ustawa z dnia 14 czerwca 2024 r. o ochronie sygnalistów precyzyjnie określa warunki, jakie muszą zostać spełnione, aby dany podmiot został objęty szczególną ochroną. Nie każde zgłoszenie nieprawidłowości w miejscu pracy automatycznie uprawnia do otrzymania takiego statusu. W przedmiotowej sprawie przesłanki warunkujące przyznanie statusu sygnalisty nie zostały spełnione ponieważ nie zaistniało naruszenie prawa w zakresie definiowanym przez ustawę w art. 3, a samo zgłoszenie nie było zgodne z określoną procedurą zgłoszeń wewnętrznych i zewnętrznych. W związku z powyższym roszczenia skarżącej w tym zakresie oraz zarzuty dotyczące rzekomych działań odwetowych są bezpodstawne.

Zarzut niepodjęcia przez Starostę czynności kontrolnych w związku z naruszeniami Kodeksu pracy jest niezasadny z mocy prawa. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, wyłącznym organem powołanym do sprawowania nadzoru i kontroli przestrzegania prawa pracy w zakładach pracy jest Państwowa Inspekcja Pracy (PIP). Starosta, jako reprezentant organu prowadzącego, nie posiada kompetencji do ingerowania w wewnętrzne sprawy pracownicze, takie jak weryfikacja grafików czy rozliczanie norm czasu pracy. Brak podjęcia bezpośrednich działań kontrolnych w tym specyficznym obszarze wynikał zatem z braku kompetencji, a zdiagnozowany problem zwyczajnie nie leżał w gestii Starosty.

Mimo braku uprawnień do przeprowadzania bezpośrednich kontroli kadrowych, Starosta nie zignorowała zgłaszanej sprawy. W ramach ogólnego, bieżącego nadzoru nad placówką, organ wysłuchał szczegółowych wyjaśnień oraz argumentów obu stron konfliktu – zarówno skarżącej, jak i Dyrektora placówki. Po dogłębnej analizie przedstawionych racji oraz uznaniu

obszernych wyjaśnień Pani Dyrektor za w pełni wystarczające, organ uznał sprawę za wyjaśnioną i ostatecznie zamkniętą, nie widząc celowości ani konieczności wszczynania dalszych procedur.

Odnosząc się do interwencji powołanych organów państwowych, należy wskazać, że przeprowadzona przez PIP kontrola wykazała drobne nieprawidłowości. W odpowiedzi na te ustalenia, Dyrektor placówki niezwłocznie i adekwatnie zareagowała, wdrażając odpowiednie procedury korygujące. Zdiagnozowane naruszenia, dotyczące braku 11-godzinnego odpoczynku dobowego wychowawców (wymóg z art. 132 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy), wynikały bezpośrednio ze stanu wyższej konieczności. Nadrzędnym celem funkcjonowania Placówek Opiekuńczo - Wychowawczych w Bartoszychach jest bezwzględne zapewnienie ciągłości opieki oraz bezpieczeństwa przebywającym tam dzieciom. Przekroczenie czasu pracy niektórych wychowawców było działaniem doraźnym i koniecznym do zrealizowania tego ustawowego obowiązku, co w pełni uzasadnia zaistniałe odstępstwa od standardowych norm czasu pracy.

Rada Powiatu Bartoszyckiego, po dokonaniu analizy dokumentacji zgromadzonej w sprawie badanej przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji, zgodnie ze wskazaniem Komisji **uznaje skargę za bezzasadną.**

Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie rozpatrzenia skargi. Ponieważ skarga uznana została za bezzasadną i bezzasadność tą wykazano w uzasadnieniu przedmiotowej uchwały, to zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”.